

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00541/2011-01

Датум: 24.11.2011. године

Београд

Високи савет судства, одлучујући о приговору Н.В. из Младеновца улица [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке Првог састава Високог савета судства број 119-05-00269/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС”, број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11), на седници одржаној 24.11.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

Приговор Н.В. **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00269/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00259/2010-01 од 14.06.2010. године, Н.В. који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС”, број 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. У ставу другом исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 78. изреке.

Незадовољан наведеним одлукама, Н.В. поднео је дана 26.02.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 22.09.2010. године поднео је поднесак истом суду на одлуку од 14.06.2010. године, наводећи у истом да оспорава тачност наведених података по питању укинутих и преиначених одлука, времена израде судских одлука и процента испуњености норме, из разлога што су исти подаци изношени и на седници свих судија, а да ни једном приликом његови резултати нису одступали од резултата осталих судија. Сматра да је овакво накнадно написаном одлуком Високог савета судства, у року који је ван сваког разумног рока, Савет покушао по сваку цену да оправда свој поступак, не базирајући се на стварне податке и на све параметре које је требало да узме у обзир.

Жалба поднета Уставном суду, у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, сматраће се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу подносилац приговора, између осталог, наводи да је приликом доношења ових одлука дошло до повреде одредаба поступка, да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, због чега је дошло и до погрешне примене материјалног права и до повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. Наводи да је одлуке донео орган који није ни конституисан, нити је одлучивао у саставу прописаном Уставом и Законом о Високом савету судства, изразио је сумњу у непристрасност Високог савета судства и навео разлоге за ту сумњу. Даље наводи да га Високи савет судства није обавестио о постојању било какве сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, није му омогућио увид у доказе на основу којих је закључио да други кандидати испуњавају те услове, затим да одлуке нису биле образложене и да нису биле снабдевене поуком о правном леку.

У поступку преиспитивања Одлуке Првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС”, бр. 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС”, бр. 43/09, 22/11 и 33/11), заказала јавну расправу, која је одржана 05.10.2011. године, у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Извештач је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

На рочишту, подносилац приговора је изјавио да у потпуности остаје при свим наводима из приговора и доказа који су уз приговор поднети, да је Високи савет судства у образложењу оспорене одлуке погрешно и нетачно утврдио чињенично стање у погледу његове стручности и оспособљености. Када је реч о великом проценту укинутих одлука у кривичној материји, навео је да се ради о веома малом броју ожалбених одлука за цео извештајни период и то много мањем броју него код осталих судија. Што се тиче судијске норме, истакао је да је тек од 2005. године почео да ради кривичну материју и да је имао мали прилив предмета и да није узето у обзир да је у посматраном периоду поступао као члан Кв већа и то некада као председник Кв већа, а много пута као члан, а то се из извештаја не види. Такође, из извештаја се не види да је поступао као дежурни истражни судија и то у целом посматраном периоду и то сваког месеца 7 до 8 дана.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора, као и извештаје Другог основног суда у Београду од 22. септембра и 6. октобра 2011. године и предлог Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу у погледу стручности и оспособљености и то кроз проценат укинутих одлука у кривичној материји у Општинском суду у

Младеновцу, где је обављао судијску дужност, времена израде одлука и процента испуњености оријентационе норме, у посматраном периоду 2006. - 2008. године. У 2006. години имао је 74,99% укинутих одлука (просек суда је био 31,03%), преиначених 16,66% и потврђених 8,33%; у 2007. години имао је 60,00% укинутих одлука (просек суда је био 40,34%), 20,00% преиначених и 20,00% потврђених и у 2008. години имао је 41,93% укинутих (просек суда је био 38,04%), 9,67% преиначених и 48,38% потврђених. Ово је веома висок проценат укинутих одлука, који сам по себи потврђује да није остварио довољан ниво стручности да би био изабран. Иначе, у посматраном периоду, Општински суд у Младеновцу је имао 10 судија, са председником суда, од којих је троје судија судило кривицу, а међу њима је и подносилац жалбе, тако да је својим високим процентом укинутих одлука допринео прилично високом просечном просеку укинутих одлука у кривичној материји у суду. Иначе, треба напоменути да је према Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности прописано да судија има задовољавајући квалитет, ако број укинутих одлука у односу на број размотрених по жалби, не прелази 15% у кривичној материји у општинском суду.

Поред тога, подносилац жалбе није радио одлуке у законском року, нити у року до 30 дана, на колико се може најдуже продужити законски рок по Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске функције, тако да је имао већи број израђених одлука после 30 дана и то: у 2006. години 65 одлука од чега 64 у периоду до 60 дана, а 1 у року преко 60 дана, у 2007. години 56 одлука у року до 60 дана и у 2008. години 15 одлука у року до 60 дана. Прекорачењем ових рокова доводи се у питање и право на суђење у разумном року. У прилог овоме говори и податак о основаној притужби на рад подносиоца жалбе у погледу прекорачења рока израде одлуке у предмету К. 197/05, где је поступак окончан 06.07.2007. године, а писани отправак пресуде странкама експедован дана 13.12.2007. године.

Када је реч о остварењу судијске норме, на основу података добијених од суда, према статистици Министарства правде норма је израчунавана на бази 11 месеци рада судије, сходно ставу Високог савета судства, док су судови израчунавали на бази броја радних дана за сваког судију појединачно. У периоду од 2006. - 2008. године поступао је у кривичној материји и остварио следећу норму: у 2006. години 48,05% по обради Министарства правде а 64,81%, а по обради Општинског суда у Младеновцу; у 2007. години 50,43% по обради Министарства правде, а 65,57% по обради суда; у 2008. години 62,99% по обради Министарства правде, а 88,51% по обради суда. На основу изнетих података, подносилац жалбе није остварио очекивану минималну норму од 100%. Судијска норма од стране оба органа израчуната је сходно Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности које ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21 до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

Имајући у виду резултате по наведеним критеријумима, Високи савет судства сматра да у посматраном периоду није показао довољан ниво стручности и оспособљености.

Из изнетих разлога, није испунио услове из члана 45. став 2. и 3. Закона о судијама и члана 14. став 1. тач. 1, 3. и 7. Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Из извештаја о раду Општинског суда у Младеновцу за 2006, 2007. и 2008. годину, произлази да је подносилац приговора имао следеће резултате:

У 2006. години у К предметима имао је укупно у раду 164 предмета, решио је 112, од тога старих 1, нерешено 52, од тога старих 4, проценат испуњења норме је 64,81%. Израдио је 47 одлука до 30 дана, 64 одлуке до 60 дана и 1 одлуку после 60 дана. Од 12 одлука разматраних по жалби, потврђена је 1 или 8,33%, преиначене су 2 или 16,66%, укинута је 9 или 74,99%.

Број укинутих одлука на нивоу кривичног одељења износио је 31,03%.

У 2007. години у К предметима имао је укупно у раду 153 предмета, решио је 113, од тога старих 6, нерешено 40, од тога старих 3, проценат испуњења норме је 65,57%. Израдио је 57 одлука до 30 дана, 56 одлука до 60 дана. Од 20 одлука разматраних по жалби, потврђено је 4 или 20,00%, преиначене су 4 или 20,00%, укинута је 12 или 60,00%.

Број укинутих одлука на нивоу кривичног одељења износио је 40,54%.

У 2008. години у К предметима имао је укупно у раду 194 предмета, решио је 147, од тога старих 15, нерешено 47, од тога старих 2, проценат испуњења норме је 88,51%. Израдио је 132 одлуке до 30 дана и 15 одлука до 60 дана. Од 31 одлуке разматраних по жалби, потврђено је 15 или 48,38%, преиначене су 3 или 9,67%, укинута је 13 или 41,93%.

Број укинутих одлука на нивоу кривичног одељења износио је 38,04%.

Из извештаја Другог основног суда у Београду VIII Су број 398/2011 од 22.09.2011. године, просек Општинског суда у Младеновцу за одлуке израђене до 60 и преко 60 дана, износио је:

За 2006. годину, просек до 60 дана - 146,7%, просек преко 60 дана - 23,7%

За 2007. годину, просек до 60 дана - 144,1%, просек преко 60 дана - 27,1%

За 2008. годину, просек до 60 дана - 175,6%, просек преко 60 дана - 3,7%.

Из извештаја Другог основног суда у Београду VIII Су број 442/2011 од 06.10.2011. године, судија Н.В. није поступио као истражни судија.

Према евиденцији кривичне писарнице за 2006, 2007. и 2008. годину, судија Н.В. учествовао је у раду у Кв већа Општинског суда у Младеновцу, следећим данима:

У 2006. години: 11.07.2006, 01.08.2006, 20.09.2006, 13.10.2006, 16.10.2006, 19.10.2006, 20.10.2006, 09.11.2006, 23.11.2006, 28.11.2006, 15.12.2006. и 18.12.2006.

У 2007. години: 24.01.2007, 21.03.2007, 17.05.2007, 04.07.2007, 12.09.2007, 11.10.2007, 23.10.2007, 26.10.2007, 08.11.2007, 12.11.2007, 16.11.2007. и 17.11.2007.

У 2008. години: 23.01.2008, 28.01.2008, 08.02.2008, 13.02.2008, 20.03.2008, 11.04.2008, 21.04.2008, 01.05.2008, 18.06.2008, 03.07.2008, 05.08.2008, 22.09.2008, 23.09.2008, 10.10.2008, 13.10.2008, 14.11.2008, 25.11.2008, 27.11.2008, 09.12.2008, 23.12.2008. и 30.12.2008.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Анализом укупних резултата рада у посматраном периоду, Високи савет судства налази да подносилац приговора није имао задовољавајући квалитет у раду, јер је у 2006. години у кривичној материји имао 74,99% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 31,03%, у 2007. години имао је 60,00% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 40,54% и у 2008. години имао је 41,93 укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 38,04%. Према Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, судија има задовољавајући квалитет, ако број укинутих одлука према броју размотрених одлука не прелази 15% у кривичној материји у општинским судовима.

Овакво високим процентом укинутих одлука ствара се правна несигурност, а коју судија у раду мора да обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбедити.

На основу изнетог, подносилац приговора није испунио критеријум стручности у смислу одредбе члана 5. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, који резултати показују да је у посматраном периоду имао проценат укинутих одлука већи од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност, тако да је својим високим процентом укинутих одлука допринео прилично високом просечном просеку укинутих одлука у кривичној материји у суду.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом члана 6. Правила, утврђено је да подносилац приговора није испунио први услов из наведеног члана, јер није испунио оријентациону норму за сагледавани период и имао је груба негативна одступања у свом раду, јер је у 2006. години од 65 одлука, 64 израдио у року до 60 дана, а 1 одлуку у року после 60 дана, у 2007. години 56 одлука је израдио у року до 60 дана и у 2008. години израдио је 15 одлука у року до 60 дана. Прекорачењем ових рокова доводи се у питање и право на суђење у разумном року. У прилог овоме говори и податак о основаној притужби на рад подносиоца приговора у погледу прекорачења рока израде одлуке у предмету К. 197/05, где је поступак окончан 06.07.2007. године, а писани отправак пресуде странкама експедован дана 13.12.2007. године.

Када је реч о остварењу судијске норме подносилац приговора је у 2006. години остварио норму од 64,81%, у 2007. години од 65,57% и у 2008. години од 88,51%. На основу изнетих података, подносилац приговора није остварио очекивану минималну норму од 100%. Судијска норма израчуната је сходно Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности које ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС”, број 80/05).

Подносилац приговора је своје резултате рада стављао у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да, према Закону о изменама

и допунама Закона о судијама, преиспита и одлуке Првог састава Високог савета судства о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија које су изабране у судове за које је подносилац приговора поднео пријаву, бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова и Правилима за примену истих, а подносилац приговора у односу на остале неизабране судије привилегован.

Имајући у виду напред наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и заснована на закону.

Следствено наведеном, Високи савет судства је нашао да Н.В. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, а у вези члана 14. став 1. тач. 1, 3. и 7. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, због чега је на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из Одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

- 1. Подносиоцу приговора**
- 2. Архиви Високог савета судства**